

Katarzyna Wieczorek

Cross-border transfer of undertaking within the EU

Transgraniczne przejście zakładu pracy w Unii Europejskiej

Streszczenie w języku polskim*

Rozprawa skupia się na fenomenie przejść transgranicznych w obrębie Unii Europejskiej. Prezentuje definicję tego typu przejść oraz ich specyfikę zarówno z punktu widzenia prawnego, jak i ekonomicznego. Przedstawione przykłady procesów ekonomicznych stanowią najbardziej popularne scenariusze ekonomiczne prowadzące do transgranicznych przejść zakładu pracy. Analiza różnic pomiędzy tradycyjnym podejściem do koncepcji wewnątrz krajowego przejścia zakładu pracy oraz transgranicznego przejścia zakładu pracy prowadzi do konkluzji, że przejście transgraniczne stanowi jedynie podtyp przejścia zakładu pracy w jego dotychczas znanej formie. Dla zachowania spójności oraz racjonalności wywodu, rozprawa jest ograniczona terytorialnie do obszaru Unii Europejskiej. Skupia się w przeważającej mierze na przejściach relokujących. Transgraniczne przejście zakładu pracy połączone z relokacją są głównym przedmiotem rozważań z uwagi na fakt, iż są rodzajem przejść transgranicznych powodującym znaczne konsekwencje w sferze prawnej. Rozprawa przedstawia różne typy przejść transgranicznych, w szczególności podział ze względu na kierunek przejścia relokującego (t.j. wewnątrzunijne, do Unii Europejskiej, poza Unię Europejską oraz pomiędzy państwami trzecimi). Poza tym, główny cel tej rozprawy koncentruje się na analizie, czy i na jakiej podstawie możliwe jest zastosowanie to przejść transgranicznych dyrektywy 2001/23/WE oraz przepisów krajowych ją implementujących. W tym celu badane są również aktywność legislacyjna na poziomie europejskim dotycząca dyrektywy 2001/23/WE i jej konsekwencje dla zastosowania dyrektywy 2001/23/WE do przejść transgranicznych. Poza dyrektywą 2001/23/WE, badana jest również możliwość zastosowania do przejść transgranicznych innych instrumentów prawnych dostępnych na poziomie unijnym. Analizie dostępnych instrumentów prawnych towarzyszy analiza orzecznictwa oraz doktryny. Po wyznaczeniu instrumentów prawnych, które mogą zostać zastosowane, dyskutowane są sposób oraz zakres ich możliwego zastosowania do specyficznych przejść transgranicznych. Następnie, rozprawa analizuje kwestię prawa właściwego w sytuacji przejść transgranicznych. Poszukiwanie prawa właściwego może być oparte na różnych kategoriach prawa właściwego, t.j. na przejściu transgranicznym jako osobnej kategorii lub na umowach o pracę indywidualnych pracowników objętych przejściem. Po dokonaniu wyboru kategorii prawa właściwego, poszukiwane są możliwe oraz najbardziej adekwatne łączniki prawa właściwego. Rozprawa analizuje również wpływ przepisów wymuszających swoją właściwość na wybór prawa właściwego w sytuacji przejścia transgranicznego. Regulacje dotyczące prawa właściwego obecne aktualnie na poziomie europejskim są zaprezentowane w celu zapewnienia jak najbardziej pewnych i bezpiecznych rozwiązań prawnych problemu wyboru prawa właściwego obejmującego przejścia transgraniczne. Z powodu absolutnego braku przepisów mających zastosowanie wprost do przejść transgranicznych, obecny stan prawny jest zestawiony z postulatami *de lege ferenda*, które poszukują jak najbardziej adekwatnych rozwiązań do tego typu przejść. Rozprawa koncentruje się również na skutkach materialnoprawnych przejść transgranicznych, zarówno w sferze indywidualnego jak i zbiorowego prawa pracy. Gdy prawo właściwe zostaje wyznaczone, możliwa staje się analiza skutków, które mogą być oceniane według prawa państwa pochodzenia lub prawa państwa docelowego. Zmiana prawa właściwego jest zazwyczaj wywołana zmianą miejsca zwyczajowego świadczenia pracy przez pracowników objętych przejściem oraz relokacją. Zróżnicowane konsekwencje transgranicznych przejść zakładu pracy są możliwe zarówno w sferze indywidualnego jak i zbiorowego prawa pracy. Jednakże, z uwagi na brak regulacji prawnych dotyczących przejścia transgranicznego, skutki przejścia

---

* Written in English

transgranicznego są niemożliwe do zdefiniowania z dużą dozą pewności, a mogą jedynie być przewidywane na podstawie pewnych krajowych rozwiązań prawnych.

